

JUTTU-TUTKA

Arska valittiin Reserviläisaseeksi

Tämän näköinen on "Arska", Sabre XR15 A4 -reserviläisrynnäri. Piirin hankkimat aseet ovat jo tositoimissa harrasteluradoilla. Hankkeesta ja kokeiluista lähemmin **Sivu 2...**

Miehemme Oltermannissa

Pohjois-Savon reserviläisjoukkue menestyi Oltermanniihdossa ottamalla haltuunsa neljännen sijan. Ilomantsissa joukkuetta oli kannustamassa aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Asko Muhonen kuv. takana. Edessä vas. Ari Säisä, Antti Rönneja ja Kalle Kauppinen. **Sivu 3.**

Yleisellä asevelvollisuudella monta ulottuvuutta

Itä-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Jukka Pennanen pohtii artikkelissaan yleiseen asevelvollisuuteen perustuvaa maanpuolustusta, **Sivu 4..**

Kriisijohtaminen puheena

P-S:n maanpuolustusyhdistyksen täydennysseminaarissa puhuttiin kriisinhallinnasta. Väliajalla mielipidetä vaihtamassa vas. majuri Juhani Sihvonen, dosentti Risto Volanen, yhdistyksen puheenjohtaja Heikki Jouppila sekä everstiluutnantti Kalle Seppälä. **Sivu 6...**

Viime vuonna vesistönylitys oli yksi jotoksen rasteista.

Perinteinen Sandels-jotos kisataan Ylä-Savossa

Perinteinen Sandels-jotos kisataan 28.–29.5. Vieremän, Iisalmen ja Kiuruveden alueilla. Jo 24. kerran järjestettävällä jotoksella on yleinen sarja ja kilpasarja. Tälläkin kerralla rastitehtävien painopiste on sotilaallisten perustaitojen ylläpitämisessä. Jotokselle ilmoittaudutaan 2.5. mennessä.

Iisalmen Reserviupseerikerhon ja Iisalmen Reserviläisten järjestämän jotoksen tarkoituksena on lisätä osallistujien maanpuolustustaitoja, etenkin maastotaitoja ja fyysistä kuntoa. Painopiste on sotilaallisten perustaitojen ylläpitämisessä. Jotosjohtajana toimii **Jouko Koivunen**.

Jotos sisältää suunnistusta, ammuntaa ja erilaisia rasti-tehtäviä. Rastipisteet ilmoitetaan partioille koordinaattienä, ja kunkin rastin tehtävä selvitetään rastipisteellä.

Sandels-sarjassa (yleinen sarja) tehtävärasteilta saadut pisteet ratkaisevat partioiden paremmuuden – ei suunnistamiseen käytetty aika. Reitin pituus on linnuntietä lauantaina noin 17 km ja sunnuntaina noin 8 km.

Döbeln-sarjassa (kilpasarja) kilpailijat kiertävät San-

dels-sarjan radan lisäksi ylimääräisiä rasteja, joiden kiertämisestä otetaan aika. Reitin pituus Döbeln-sarjassa on linnuntietä yhteensä noin 30 km.

Jotos on tarkoitettu reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen jäsenille sekä muillekin asiasta kiinnostuneille 15 vuotta täyttäneille miehille ja naisille. Jotos on suunnitussuvellys 3 – 5 hengen partioille. Järjestäjät muodostavat yksittäisilmoittautujista partioita.

Sandels-jotos 2011 on MPK:n virallinen kurssi, joka oikeuttaa reserviläiset kahteen korvaavaan kh-vuorokauteen molemmissa sarjoissa.

Vuonna 2010 Jotokselle osallistui yhteensä 64 joukkuetta ja 237 henkilöä. Näistä 30 joukkuetta ja 109 henkilöä osallistui yleiseen Sandels-sarjaan ja 34 joukkuetta ja 128 henkilöä Döbeln- kilpasarjaan. Jotoksella oli lisäksi yli 100 järjestäjää eri tehtävissä.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen: www.rul.fi/iisalmi. Lisäksi on ilmoittauduttava MPK:n osallistujarekisteröinnin ja kh-päivien vuoksi osoitteessa <https://www.mpky.fi> (Pohjois-Savon koulutuskalenteri).

Mikkola Maanpuolustuskiltojen liiton puheenjohtajaksi

Maanpuolustuskiltojen liittokokouksessa Riihimäellä 16.4. äänestettiin liiton uudesta puheenjohtajasta. Ehdokkaina olivat vantaalainen **Arno Hakkarainen**, 47, Suomenlinnan Rannikkotyökistökiltilasta ja kirkkonummelainen **Pauli Mikkola**, 47, Ratsumieskiltilasta.

Liiton puheenjohtajaksi kaudelle 2012 - 2013 valittiin Pauli Mikkola äänin 48-18. Pauli Mikkola on Continental

Rengas Oy:n toimitusjohtaja ja hänellä on yli 20 vuoden kokemus maanpuolustustyöstä. Mikkola on toiminut useita vuosia MPKL:n liittohallituksen 1. varapuheenjohtajana ja lukuisissa liiton toimikunnissa. Mikkolan tavoitteena on viedä liitto lähemmäs jäseniä ja näkyvämmiin julkisuuteen.

Liiton pitkäaikainen puheenjohtaja **Erkko Kajander** lupoi paikastaan.

Pauli Mikkolan (vas.) ja liiton väistyvän puheenjohtajan, teollisuusneuvos Erkko Kajanderin hyväntuulinen kättely. Hän toimi tehtävässä 14 vuotta. Kuva: Inga-Katriina Heinonen

Pohjois-Savon reserviupseeripiiriin hankkimat Sabre XR15-reserviläiskiväärit olivat ensi kertaa kurssikäytössä huhtikuussa pidetyllä MPK:n asekäsittely- ja ampumakurssilla Rissalassa. Monelle kurssilaisista asetyyppi oli luonnollisesti uusi, mutta ampumakokemukset ja -tulokset olivat siitä huolimatta hyvät.

Hyvä ampumataito on edelleen yksi reserviläisten tärkeimmistä taidoista. Ampumataitoa on syytä jatkuvasti kehittää, mutta nykyisessä tilanteessa reserviläisten mahdollisuudet säännölliseen ampumaharjoitteluun ovat heikentyneet: Puolustusvoimien aseiden käyttöä koskevat normit ovat tiukentuneet ja kertausharjoitusmäärärahat pienentyneet.

- Pohjois-Savon reserviupseeripiiri huolestui reserviläisten heikkenevistä ampumaharrastusmahdollisuuksista ja antoi oman, merkittävän panoksensa koko maakunnan reserviläisten ampumaharrastuksen tukemiseksi hankkimalla 20 kappaletta uusia reserviläiskiväärejä, piirin puheenjohtaja **Jukka Korhonen** kertoo.

Yksituumainen ja asiallinen, Suomen Reserviupseeriliiton tukema hanke eteni säädettyssä järjestyksessä myös poliisiviranomaisten kanssa. Hanke on saanut valtakunnan maanpuolustusväen myönteisen huomion niin idean kuin toteuttamistavankin vuoksi. Hankintatoimikunnan puheenjohtajana toimi **Mikko Laajalahti** Iisalmen reserviupseerikerhosta.

Piirin alueelle on nimetty useita asevastaavia, joiden kautta aseet kuitataan käyttöön. Aseet ovat käytettävissä esimerkiksi reserviupseeripiirin sekä kerhojen tapahtumissa, kuten reserviläisten vakioammuntavuoroilla, jotoksilla, kohdennetuilla ampumapäivillä ja mm. SRA-kilpailuissa.

”Arska” vei voiton

Aseiden hankinta on ollut pitkä prosessi, sillä hankintatoimikunta selvitteli laajasti eri aseiden saatavuutta ja toimivuutta. Esillä oli useita vaihtoehtoja.

Reserviläisille tuttuja, korkealaatuisten kotimaisten Sakon kerta-automaattien valmistus on lopetettu eikä uutta valmistusta ole suunnitteilla. Sakon kanssa samaa kaliiperia ampuvilla Kalashnikov-tyyppisillä kivääreillä olisivat aseille asetetut laatu- ja tarkkuustavoitteet jääneet toteutumatta ja patruunakulut olisivat olleet suuremmat kuin niin sanotulla länsikaliiperilla.

Niinpä aseiksi hankittiin AR-pohjaiset, Englannissa valmistetut Sabre XR15 A4 -aseet 20 tuuman piipulla. ”Arskassa”

Uudet reserviläiskiväärit tositoimissa ampumakurssilla

Hyvä ampuja ampuu totutelman jälkeen uudellakin asetyypillä hyvän tuloksen, kuva yllä. Alempi kuva esittää ”Arskaa”, parhaat pisteet saanutta reserviläisasetta.

on kovakromattu piippu, joten patruunakulut jäävät oleellisesti perinteistä rk-kalustoa edullisemmiksi. Kaliiperi on .223 Remington eli luodin halkaisija millimittana on 5,56 mm. Aseita on sekä kiinteällä että säädettävällä perällä.

Pura ja kokoa!

Jari Styrmanin johtamalla MPK:n asekäsittely- ja ampumakurssilla huhtikuussa käytiin Sabren mekaniikka ja toiminta perusteellisesti läpi. Muina kouluttajina toimivat **Mikko Laajalahti**, **Pasi Huuskonen** ja **Jussi Tuovinen**.

Sabren hallintalaitteet ja toimintaperiaate poikkeavat varsin paljon rk:sta ja vaativat koulutusta sekä vanhan poisoppimista. Aseen purkaminen, puhdistaminen ja käyttö sujuivat kurssilaisilta opetuksen jälkeen varsin hyvin, vaikka aseiden monien pienten osien todettiin olevan kenttäoloissa melko helppoja kadottaa.

Ammuttaessa erona kotimaiseen rynnäkkökivääriin verrattuna on se, että lyhyemmän lippaan vuoksi ma-

kuuampuma-asento on oltava normaalia matalampi tai sitten vanhan sotilaskiväärin tapaan ilman lipastukea.

Tähtäinkuva on helppo muodostaa ja tähtäimet näkyvät terävinä suurimmalle osalle silmälasejakin käyttävistä ampujista. Aseen rekyyli on hyvin maltillinen ja esimerkiksi sovelletussa ammunassa kahden perättäisen, nopean kertalaukauksen ampuminen on helpompaa kuin rk:lla.

Harjoitus tuo tulosta

Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä, että aseiden hankinta on ollut oikea toimenpide ja valittu asetyyppi on reserviläisammuntaan hyvin sopiva rata-ase.

Kurssin ammunnoissa tuli toki selville vanha totuus: Se, joka on oikea ampuja, ampuu uudellakin asetyypillä kiitetävästi alusta lähtien. Vastavasti se, joka ei aiemmin juuri ole harjoitellut, ampuu vähän niin ja näin. Syy mahdollisiin ”pummeihin” oli tässäkin tapauksessa siis ampujassa.

Kurssilla ammuttiin kohdistusammuntojen jälkeen RA-

7-ammunta sekä sovellettu reserviläisammunta. Kurssi oli sisällöltään ja anniltaan kokonaisuudessaan erinomainen. Samanlainen MPK-kurssi on tiedossa myös syksyllä.

Teksti ja kuvat:
Jarmo Seppälä

Aseiden hankintatoimikunnan puheenjohtajana toimi Mikko Laajalahti. Kuva oikealla ylhäällä.

Kiinnostavan ja antoisan ampumakurssin johti Jari Styrman. Kuva oikealla.

VIHMA

Pohjois-Savon maanpuolustusväen julkaisu

ISSN: 1455-8734

Nro 1 Toukokuu 2011

Julkaisija:
Vihma-yhdistys

Osoite: Vihma-lehti, Pohjois-Savon Reserviläispiirit
Mäkikatu 5 A 1 70111 Kuopio
e-mail: psrespiirit@gmail.com

Lehteen tuleva aineisto osoitteeseen: juny@tintti.net

Pankkiyhteys:
Vihma-tili, Nordea 174130-2358

Vastaava toimittaja:
Jarmo Seppälä, Myhkyrinkatu 19,
70100 Kuopio,
matkapuh. 0440 585 989,
e-mail: jarmo.seppala@pp2.inet.fi

Vihma ilmestyy neljä kertaa vuodessa, seuraava numero ilmestyy syyskuussa 2011 netissä. Toimituksellinen aineisto tulee olla sähköisessä muodossa. Aineistopäivä 25.9.2011 mennessä

Pohjois-Savon reserviläisjoukkue neljänneksi Oltermannin hiihdossa

Oltermanni -hiihdon lähtölaukaus ammuttiin Ilomantsin urheilukeskuksen maastossa klo 20.00. Tässä vaiheessa joukkueilla on edessään liki 80 kilomet-

rin hiihtotaival pilkkopimeässä yössä. Jo ensimmäiseen vaihtoon tultaessa oli pieniä eroja havaittavissa, vaihdot muutamien minuuttien aikaeroilla.

Pohjois-Savon reserviläisjoukkue oli hienosti neljäs kovatasoisessa Oltermannin viestihiihtokilpailussa maaliskuussa Ilomantsissa. Kilpailu järjestettiin nyt 66. kerran. Ensi vuonna järjestämisvastuu on Pohjois-Savossa.

Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunnan järjestämään, yön yli hiihdettyyn viestihiihtoon osallistui yhteensä 18 joukkuetta pääosin Itä-Suomen sotilasläänin alueelta, mutta myös Etelä- ja Länsi-Suomen sotilasläänistä. Kilpailun johti everstiluutnantti **Matti Lampinen**.

Kaksipäiväisen kilpailun ensimmäisenä kilpailupäivänä julkaistiin kilpailureitti, minkä jälkeen joukkueet suunnittelivat ja tiedustelivat reitin. Hiihto alkoi lähtölaukauksella 16. maaliskuuta illalla klo 21 Parpein Urheilukeskuksesta Ilomantsista. Välimaalit ja kisan lopullinen maali olivat niinkin ikään Urheilukeskuksessa.

Osallistuvien joukko-osastojen hiihtojoukkueen vahvuus oli korkeintaan 15 henkilöä, joista 11 oli varsinaisia hiihtäjiä. Viestiä vietiin yöaikaan pareittain osuudelta toiselle suunnistaen ja rastien kautta hiihtäen.

Hiihdon kokonaispituus tänä vuonna oli 71 kilometriä suurinta reittiä mitattuna, mutta maastossa todellinen matka oli reittivalinnasta riippuen 80–90 kilometriä. Joukkueet hiihtivät osuutensa sotilassuksin ja sotilasvarustuksessa.

Viestiä Oltermannille

Joukkueiden oli kuljetettava mukanaan joukko-osaston komentajan kirjoittama viesti Oltermannille, mikä on ollut perinteisesti kilpailun tärkein tehtävä. Tämän vuoden kisassa Oltermannina toimi Itä-Suomen Sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri **Jukka Penna-**

nen.

Joukkueet olivat kahdessa kilpailusarjassa, joista A-sarja koostui joukko-osastojen joukkueista ja B-sarja reserviläispiirien ja joukko-osastojen henkilökunnasta kootuista hiihtäjistä.

A-sarjaan osallistuneista seitsemästä joukkueesta Oltermannin voittoon ylsi Porin Prikaati, joka osallistui kilpailuun ensimmäistä kertaa. B-sarjan voiton otti tänä vuonna Kymenlaakson reserviläisten joukkue.

Henki hyvä, kunto kova

B-sarjan neljänneksi sivakoineessa Pohjois-Savon reserviläisten joukkueessa urakoivat **Eero Mykkänen** (joukkueenjohtaja), **Juhani Jetsonen**, **Kalle Kauppinen**, **Jarmo Säkkinen**, **Ilkka Ruuskanen**, **Mikko Halonen**, **Teemu Salmela**, **Mika Leinonen**, **Timo Lemmetty**, **Ari Säisä**, **Esa Savolainen** ja **Antti Rönnemaa** (varamies). Huoltajina toimivat **Reino Hyttinen** ja **Panu Lahti**.

- Reitinvalinnassa ei ollut oikeastaan muita yllätyksiä kuin se, että kovin monta vaihtoehtoa ei valinnassa käytännössä ollutkaan. Reitti meni varsin pitkälti Pogostan hiihdon latuja, Pohjois-Savon joukkueen reittisuunnittelusta vastannut Juhani Jetsonen kertoi.

Jetsonen mukaan kova hiihtokunto ja onnistunut suksien

voitelu olivat tärkeimmät tekijät joukkueen menestyksen kannalta.

- Hiihtäjien ajantasainen GPS-seuranta on hyvä järjestelmä niin kilpailijoiden kuin kilpailua seuraavan yleisön kannalta. Ruudulta näkyy koko ajan, miten ja mistä kunkin osuuden taivalajat etenevät, Jetsonen mainitsi.

Ensi vuonna Pohjois-Savossa

Oltermannin hiihto on puolustusvoimien vanhin kisa, ja se on järjestetty yhtäjaksoisesti vuodesta 1951. Ensimmäisen kerran Oltermannin hiihto järjestettiin jo vuonna 1933. Vuosina 1940–1950 kisa ei järjestetty lainkaan. Ensi keväänä Oltermannin viestiä viedään Pohjois-Savossa. Ratamestarina toimii **Ari Parviainen**.

66. Oltermannin hiihdon tulokset:

A-sarja:

- 1) Porin Prikaati, kokonais-hiihtoaika 6:13:37;
- 2) Pohjois-Karjalan Prikaati, 6:44:35;
- 3) Karjalan Prikaati, 7:01:46;
- 4) Utin Jääkärirykmentti, 7:58:40;
- 5) Reserviupseerikoulu, 9:45:38;
- 6) Maasotakoulu, 10:13:44;
- 7) Kotkan Rannikko-

Hiihdon etenemistä seurattiin reaaliaikaisesti gps-järjestelmän kautta. Evl. Asko Muhonen ja ev. Jukka Valkeajärvi. Vas. tuleva ratamestar Ari Parviainen tarkkaavaisena.

pataljoona/SLMEPA, 10:59:16

B-sarja:

1. Kymenlaakson res, 5:43:50;
- 2) Pohjois-Karjalan res, 5:56:31;
- 3) Etelä-Karjalan res, 6:11:18;
- 4) Pohjois-Savon res, 6:16:19;
- 5) Suur-Savon reserviläiset, 6:19:37;
- 6) Maavoimien Esikunta, 7:30:22;
- 7) Reserviupseerikoulu II, 7:42:54;
- 8) Pohjois-Karjalan Prikaati II, 8:09:49;
- 9) Maanpuolustuskorkeakoulu, 9:01:08;
- 10) Panssariprikaati, 9:47:35;
- 11) Kaartin Jääkärirykmentti, 10:40:59.

Teksti: **Jarmo Seppälä**

Kuvat: **Jukka Nykänen**

Oltermanni, kenraalimajuri Jukka Pennanen otti vastaan joukkueiden tuomat viestikääröt.

Ratamestarina, majuri Heikki Peltola antoi hyviä vinkkejä ensi vuoden Oltermanni -hiihdon ratamestariksi Ari Parviaille. Kuvassa myös lähetystyöntekijä, jolla yhteislähdön laukaus ammutaan.

Pohjois-Savon reserviläisten joukkue ensimmäisessä vaihdossa. Viestin tuo Kalle Kauppinen ja Mika Leinonen lähtee kiittäämään sitä kohti kolmatta viestiosuutta.

P-S:n aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Askko Muhonen onnitteli ensimmäisen osuuden hiihtäneitä Ari Sirviötä ja Kalle Kauppista.

Yleisen asevelvollisuuden puolesta epävarmuutta vastaan

Itä-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Jukka Pennanen

Yleinen asevelvollisuus on suomalaisia kiinnostava ja lähes kaikille tuttu. Useampien mielipiteet siitä nojaavat koko itsenäisyysaikamme kestäneeseen yleisen asevelvollisuuden menestykselliseen perintöön sekä kansalaisten omiin kokemuksiin.

Vaikka tutkimusten mukaan suuri enemmistö suomalaisista on nykyjärjestelmän kannalla, on kriittisyys lisääntynyt jonkin verran nuoremmassa ikäluokissa ja naisten parissa.

Yleisessä asevelvollisuudessa on reserviläisten merkitys maanpuolustustahdon takaajina täysin ratkaiseva. Reserviläisten ei tule olla tässä asiassa hiljaa, vaan tuoda mielipiteensä selkeästi ilmi ja vaikuttaa näin ympäristöönsä.

Lähtökohtamme on vakaata, kehitys haastavaa

Kesällä 2009 valmistuneessa valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa selonteossa todettiin mm., että ”asevelvollisuus on maanpuolustuksen peruspilari” ja ”asevelvollisuudella on myös sotilaallista maanpuolustusta laajempi yhteiskunnallinen vaikutus”.

Tähän liittyen julkaistiin viime syksynä **Risto Siilasmaan** johtaman työryhmän selvitys. Siinä pohditaan yleisen asevelvollisuuden haasteita, vaihtoehtoja ja tulevaisuutta.

Työryhmä päätyi nykyjärjestelmän jatkamiseen, mutta teki monia kehitys- ja selvitysehdotuksia. 1)

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) tuoreimman tutkimuksen tulokset tukevat edelleen yleisen asevel-

vollisuuden säilyttämistä, vaikka yleinen mielipiteen suunta näyttää kääntyneen merkittävästi valinnaisen asevelvollisuuteen suuntaan. Tärkeimpänä yleisen asevelvollisuuden kyseenalaistavana tekijänä voidaan nähdä yleinen eurooppalainen kehitys, joka on vienyt tai viemässä lähes kaikissa maissa kohti ammattiarmeijaa tai kohti joustavaa asevelvollisuutta. 2)

Eri maiden asevoimat ja poliittiset päättäjät ovat perustelleet ratkaisunsa yleensä hyvin rationaalisesti siten, että uhkien muutokset kylmän sodan jälkeen ovat muuttaneet tilannetta ratkaisevasti eikä suurta reserviä ei enää tarvita. Muitakin perusteita on esitetty kuten tehtävien suuntautuminen omien rajojen ulkopuolelle vaativiin kriisinhallintaoperaatioihin, jotka eivät sovi asevelvollisarmeijalle. Myös aserjärjestelmien teknistyminen ja kustannuspaineet valtiontalouksissa aiheuttavat pohdintaa.

Perusteista

Uhkakuvan muutos on usein ns. vanhojen Nato-valtioiden tärkein argumentti siirryttäessä asevelvollisuudesta ammattiarmeijaan. Se perustuu kaksinaamisen turvallisuusrakenteen hajoamiseen 20 vuotta sitten ja toisaalta 2000-luvulla laajentuneeseen terrorismin vastaiseen taisteluun.

Puolustusvoimiemme, saati sitten yleisen asevelvollisuuden olemassaolon peruste ei voi olla pelkästään näissä uusissa uhkissa eikä viranomais-

ten tukemisessa tai sotilaallisessa kriisinhallinnassa.

Jotta sotilaallinen puolustuksemme on kansalaistemme silmissä oikeutettu ja uskottava, on yleisen asevelvollisuuden perustana oltava koko valtakunnan alueen aseellinen puolustaminen.

Tätä tosiasiaa ei tule piilottaa uusien uhkien varjoon eikä sitä saa unohtaa koulutuksessa eikä paraatipuheissa.

Yleinen asevelvollisuus antaa meille kuitenkin samalla mahdollisuuden kansalaisia velvoittavasti hyödyntää tarvittaessa kansakunnan kaikkia henkisiä ja fyysisiä voimavaroja. Näin yleinen asevelvollisuus on joustava ja käyttökelpoinen työkalu myös laajan turvallisuuskäsitteen mukaisten moninaisten uhkien torjunnassa.

Puolustuskyky ei saa olla spekulatiokysymys

Uskottavan puolustuksen rakentaminen ei tarkoita sapelien kalistelua tai sotilaallisten uh-

kien etsimistä, vaan uskottavan sotilaallisen kyvyn kautta tapahtuvaa alueellisen vakauden edistämistä.

Tilanteessa, jossa sotilaallinen jännitys Euroopassa lisääntyisi, olisi myös poliittisesti vaikeaa tehdä radikaaleja, puolustuskykyä kohottavia päätöksiä. Näin saattaisi päätös siirtymisestä takaisin yleiseen asevelvollisuusjärjestelmään olla jännitystä alueellisesti lisäävä tekijä ja toimenpiteellä olisi haluttua päinvastainen vaikutus. Tämä problematiikka tulee erittäin hyvin esiin Ruotsin toimissa ennen toista maailmansotaa.

Yhtäkkinen alokkaiden kouluttaminen sotilaiksi lähes tyhjästä olisi myös käytännön tasolla ylivoimainen haaste. Kuka, miten, millä ja missä koulutettaisiin suuri määrä uusia asevelvollisia, jotka muuttuneessa tilanteessa olisi pakko kouluttaa.

Pisa-koululaiset käyvät Pisa-armeijan

Asevelvollisten kouluttaminen tehokkaiksi sotilaiksi on meillä onnistunut erinomai-

sesti. Valitettavan monessa valtiossa tämä tehtävä koetaan mahdottomaksi. Tämä koskee erityisesti uusia Nato-valtioita.

Yhä lyhentyvät palvelusajat ovat myös vähentämässä koulutuksen uskottavuutta varsinkin, koska useissa asevoimissa oli kylmän sodan aikana ja vielä sen jälkeen selvästi meidän järjestelmäämme pidemmät palvelusajat. Meillä muutos on tässäkin suhteessa ollut hallittua. Hyvää perintöä ei ole hukattu. Koulutustaito on meillä edelleenkin olennainen osa johtajien koulutusta.

Eräs tämän päivän yleistä asevelvollisuutta kohtaan kritiikkiä aiheuttanut syy on ammattimaisen uskottavuuden korostuminen Afganistanin tyyppisissä vaativissa kriisinhallintaoperaatioissa. Kyse on mielestäni kuitenkin ennen kaikkea median kautta saadusta mielikuvista.

Media näyttää eri operaatioissa viimeisen päälle varustettua erikoisjoukkojen sotilasta ja seuraavaksi juuri palveluksensa aloittanutta alokasta. Ero on melkoinen. Kun tähän vielä lisätään uutisointi varusmiesikäluokkiemme kunnon huonontumista ja runsaista keskeyttämisistä, syntyy tietämättömälle helposti mielikuva nykyaikaisen sodankäynnin vaatimusten ja asevelvollisen kykyjen kohtaamattomuudesta.

Perinteinen asevelvollisuus saattaa vaikuttaa mahdottomalta, tehottomalta ja ehkäpä eettisesti arveluttavaltakin.

Me tiedämme kuitenkin hyvin, että suomalaiset reserviläiset ovat täysiä ammattisotilaita palvellessaan eri operaatioissa. Reserviläisiä on tuiki mahdotonta erottaa puolustusvoimien palveluksessa olevista.

Usein he ovat palvelleet jo aikaisemmin vastaavissa tehtävissä. Mistään operaatiosta ei ole tullut valituksia suomalaisten ammattitaidottomuudesta - päinvastoin. Reservin osaamis-

Asevelvollinen hallitsee maastotiedot lumisissakin olosuhteissa.

ta tullaan tarvitsemaan jatkosakin kriisinhallintatehtäviin lähetettävissä joukoissamme.

Puolustusvoimien tärkeimman tehtävän - kotimaan puolustuksen - uskottavuus perustuu ennen kaikkea koulutettuun ja maanpuolustustahtoiseen reserviimme. Reserviläiset ovat hyvin harjoitelleita sotilaita ja samalla myös moniosaajia.

Reservistä löytyy joka alan huiput; parhaat ampujat, parhaat suunnistajat, parhaat hiihtäjät, parhaat autonkuljettajat, parhaat rakentajat, parhaat kokit, parhaat atk-osaajat, parhaat logistiikan osaajat, parhaat lääkärit, parhaat toimittajat jne., siis ne erikoisosaajat, joita nykyaikainen armeija tarvitsee, mutta joita olisi kovin vaikea palkata.

Hyväkin järjestelmää pitää kehittää

Yleinen asevelvollisuus on meillä perinteinen, hyväksi todettu ja laajasti hyväksytty malli ja ainakin meille suomalaisille ylivoimaisesti edullisin tapa järjestää uskottava puolustus myös tulevaisuudessa. Merkittävin perusta sen säilyttämiselle on tehokkuus sotilasorganisaationa, mutta samalla myös joustava käytettävyys eri uhkamalleja vastaan. Se sitoo kansakuntaa ja lähentää sukupolvia, se lisää erityisesti nuorten miesten yhteisöllisyyttä ja parantaa heidän kuntoaan.

Asevelvollisuus myös vahvistaa kansakunnan yleistä kriisinsietokykyä niin yksilön kuin yhteisön tasolla. On ollut hienoa huomata, että veteraa-

nien ”kaveria ei jätetä” -periaate on kyselyissä todettu nykyvarusmiestenkin mielestä tärkeimmäksi hyvän hengen lähtökohdaksi.

Hyvä henki on taas, kuten me kaikki tiedämme, uskottavan sotilaallisen maanpuolustuksen ja tehokkaan koulutuksen ydin.

Reservin voimavarat otettava huomioon

Reserviläiset muodostavat puolustusvoimien tärkeimmän ja arvokkaimman kokonaisuuden ja koko puolustuksemme uskottavuus nojaa tehokkaaseen reserviin.

Siksi meidän on nykyistä paremmin ja kannustavammalla tavalla osattava hallinnoida koko asevelvollisuusprosessi kutsunnoista kuusikymppi-seksi.

Tärkeintä tässä on tehokas ja täysipainoinen, mutta samalla rehti ja kannustava varusmies- ja reserviläiskoulutus sekä nousujohtoinen, osin halukkuuteen perustuva ura reserviläisenä.

Reserviläisten osaaminen on kyettävä hyödyntämään nykyistä paremmin ja tehokkaammin. Samalla yhteydenpitoa reserviin on parannettava. Tähän tietotekniikka antaa aikaisempaa paremmat mahdollisuudet kuin aikaisemmin.

Puolustusvoimauudistuksesta

Puolustusvoimauudistus on nähtävä ennen kaikkea uusien, tarpeellisten puolustuskykyjen

luomisena, ei vanhan purkamisena. Ympäristöömme suhteutettu, uskottava alueellinen puolustusjärjestelmä on meille jatkossakin suunnittelua ohjauva lähtökohta.

Uskottavuuden määrän arviointi on kuitenkin jatkuva prosessi ja uskottavuuden on oltava pitkäjänteistä. Tähän liittyy oleellisesti koulutettavan reservin määrä ja laatu. Tällöin on syytä korostaa, että valtakunnan puolustamisen ja joukkotuotannon kannalta ei ole oleellista se, missä koulutus tapahtuu, vaan se miten hyvin ja tehokkaasti määrältään riittävät joukot koulutetaan ja kyetään varustamaan.

Asevelvollisuuden kehittämisen rinnalla ja yhtä jalkaa puolustusvoimien sodan ajan kokoonpanon kanssa tulee kehittää myös puolustusvoimien rauhan- ja sodan ajan rakenteita. Näin varsinkin, kun koulutukseen käskettävien ikäluokkien koko vähenee vuositasolla noin 4000 miehellä eli reilusti yli 10%:llä seuraavien viiden vuoden aikana. Tätä vähennystä ei naisten vapaaehtoinen asepalvelus korvaa.

Muutokseen pakottavat myös yhä lisääntyvät kustannuspainet sekä varastoissa olevan materiaalin vanheneminen. Inflaatioita selvästi nopeammin laukkaavat palkka-, kiinteistö- ja materiaalin hankintakustannukset eivät anna puolustuksen tehokkuuden ja kehittämisen kannalta mahdollisuutta jatkaa nykyisenlaista kokonaisuutta.

Jotain on tehtävä. Tässäkin asiassa paikallaan oleva kivi sammaloituu ja ongelmien siirto tulevaisuuteen on pään työntämistä pensaaseen.

Pieni on kaunista, mutta ei aina tehokasta

Säästöjä on saavutettava kaikilla osa-alueilla. Siksi myös toiminnallisia säästöjä on pakko saada aikaan. Näitä säästöjä ei voida enää puristaa koulutuksesta eikä harjoituksista, joista jouduttiin leikkaamaan viime vuonna jo noin neljännes. On puututtava rakentei-

siin.

Koulutettavien asevelvollisten määrän lasku sekä pääosin kaluston vanhenemisesta johtuva sodan ajan joukkojen määrän pieneneminen vaikuttavat suoraan rauhan ajan esikuntien ja joukko-osastojen tarpeeseen. Tämä kysymys on mielestäni periaatteellisella tasolla hyvin samanlainen kuin koulukysymys kunnissa.

Pienet varuskunnat, kuten koulutkin ovat usein viihtyisiä, mutta kyky verkottuneeseen, eri aselajien kokonaisvaltaiseen kouluttamiseen tai yhteistoimintaan eri viranomaisten kanssa on rajallinen. Kysymys onkin usein rahan lisäksi tehokkuuden aiheuttamasta vastakkainasettelusta; tavoittelemeko mukavuutta ja läsnäoloa vai monipuolista osaamista. Kompromissi on yksi ratkaisu, harvoin optimaalinen, mutta valitettavan usein väliaikainen.

Lopuksi

Yleisen asevelvollisuuden kehittämiskäsitteet on tehtävä ennen kaikkea valtakunnan kokonaisedun ja puolustusjärjestelmämme kehittämisen perusteilla. Uusien suorituskykyjen muodostaminen vaatii resursseja ja muutosprosessi uutta ajattelua, mutta samalla on vältettävä orjallisesti seuraamasta muiden maiden kehityspolkuja.

Ennen päätöksiä on keskustelun ja selvitysten aika. Tarpeelliset päätökset tulee osata tehdä aikanaan nopeastikin, mutta ei hätäillen eikä missään nimessä paniikkiin pakotettuna. Veteraanien arvokas perintö, itsenäinen ja vapaa Suomi tekee meille onneksi mahdolliseksi sen, että voimme itse kansakuntana demokraattisesti päättää, mitä me haluamme ja mitä me teemme oman maamme ja sen asukkaiden parhaaksi - yleisestä asevelvollisuudesta ja koko valtakunnan puolustamisesta tiukasti kiinni pitäen.

1) http://www.defmin.fi/files/1648/Suomalainen_asevelvollisuus_plmv2_2010.pdf

2) http://www.defmin.fi/files/1682/MTS_tilastot.pdf

Reserviläiset pitäisivät Hornetit kotona

Reserviläiset suhtautuvat Raiempaa kielteisemmin puolustusvoimien kansainvälisiin operaatioihin. Tämä näkyi hyvin Reserviläisliiton tuoreessa nettigallupissa, johon vastanneista 66 prosenttia vastusti Suomen osallistumista Libyan lentokiellon valvontaan. Vain noin kolmannes (34 %) vastaajista oli Hornettien lähettämisen kannalla.

Kyselyn tulos kuvastaa hyvin reserviläisten aiempaa selvästi kriittisempää suhtautumista Puolustusvoimien kansainvälisiin operaatioihin. Erityisen kielteisesti suhtaudutaan suomalaisten joukkojen läsnäoloon Afganistanissa. Vain 32 prosenttia pitäisi joukot Afganistanissa ISAF-operaation loppuun saakka.

Kriittisyys näkyi myös reserviläisten suhtautumisessa puolustusbudjettimme mahdollisiin leikkaustarpeisiin. Reserviläisliiton tai Suomen Reserviupseeriliiton jäsenistä 63 prosenttia säästäisi puolustusvoimien kansainvälisistä tehtävistä.

Hanki rautasormus – tue veteraaneja

Noin 300.000 suomalaista lahjoitti sotien aikana kultaisen vihkisormuksensa valtiolle ja sain vastineeksi rautasormuksen. Osa rautasormuksista jäi sodan aikana vaihtamatta. Näitä sormuksia myytiin viimeksi vuonna 2006 osana Sotiemme Veteraanit-keräystä. Jäljellä on vielä noin 6.000 sormusta, jotka ovat nyt myynnissä. 100 euron hintaisen sormuksen voi hankkia Sotiemme veteraanit verkkokaupasta osoitteesta www.veteraanit.fi.

Sormuksien myynti on osa kuluvan vuoden Sotiemme Veteraanit-keräystä. Suomen sotiin vuosina 1939-1945 osallistuneita miehiä ja naisia on tällä hetkellä elossa noin 50.000 ja heidän keski-ikänsä on 88 vuotta. Keräyksen järjestävät valtakunnalliset veteraanijärjestöt RES ja RUL tukevat keräystä.

Suomalainen asevelvollinen on moniosaaja reservissäänkin.

Teknistyneetkin aselajit ovat taitavien reserviläisten käsissä tehokkaita ja iskukykyisiä. Suomalainen reservi ei kalpene moderninkaan järjestelmän edessä.

RUL täyttää 80 vuotta 17.5.

Suomen Reserviupseeriliiton perustamisesta tulee kuluneeksi 80 vuotta 17.5.2011.

Juhlavuoden suurin ponnistus on eri puolilla maata järjestettävät johtamispäivätapahtumat. Liitto julkaisee samalla myös Reservin Kenttäjohtaja -kirjan. Erillistä juhlatapahtumaa ei järjestetä.

Johtamispäivän tarkoitus on tuoda esiin Reserviupseeriliitto johtamisen kehittäjänä ja osajana. Yli sata reserviupseerikerhoa on ilmoittanut mukaan järjestämään yhteensä noin kahdeksaakymmentä johtamispäivä-tapahtumaa. Tapahtumia on jokaisessa reserviupseeripiirissä ja suuri osa niistä järjestetään lauantaina 14.5.

Johtamispäivän yhteydessä 14.5. julkaistaan myös Reserviupseeriliiton juhluvuoden kirja, Reservin Kenttäjohtaja. Kirja on Reserviupseeriliiton toimittama ja rahoittama. Materiaalina on käytetty puolustusvoimilta käyttöön saatua aineistoa. Puolustusvoimien lisäksi kirjahankkeen yhteistyökumppanina on ollut Kustannus Oy Suomen Mies.

Reserviläisetkin uusimassa varomääräyksiä

Pääesikunnan henkilöstösasto kokeilee reserviläisten ottamista mukaan kehittämään varomääräystä. Kokeiluun on valittu ”Yleiset varomääräykset aseiden ja ampumatarvikkeiden käsittelyssä” -varomääräys. Lähes kahdeksan vuotta voimassa ollut varomääräys D 1.2 päivitetään vuoden 2011 aikana. Aseiden- ja ampumatarvikkeiden käsittelyn yhteydessä on eri henkilöille kartuttanut kokemuksia ja näkemyksiä varomääräyksen toimituksesta. Tästä hiljaisesta tiedosta uskotaan olevan hyötyä varomääräystä päivittäessä. Reserviläiset ovat kommentoineet varomääräystä internetissä 10.4.2011 asti. Näkemyksiä nivotaan parhaillaan yhteen.

Dosentti Risto Volanen (toinen vas.) pohdinta herätti monenlaisia ajatuksia maanpuolustusväen keskuudessa Kuopiossa. Kuvassa myös asevelvollisten fyysisestä kunnosta madonlukuja luenut majuri Juhani Sihvonen sekä puolustusvoimain virka-avun antamisesta kertonut everstiluutnantti Kalle Seppälä (oik.) ja P-S:n maanpuolustusyhdistyksen puheenjohtaja Heikki Jouppila.

Dosentti Risto Volanen:

Strateginen turvallisuussuunnittelu vaatii laajapohjaista keskustelua

Dosentti Risto Volanen mukaan Suomen koko puolustus- ja turvallisuuspoliittisen järjestelmän rakenteellinen pohdinta on nyt edessä: Mitkä ovat mahdolliset uhat sekä miten ja millaisilla rahasummilla niihin vastataan.

Volanen mukaan kyse on paljon suuremmasta asiasta kuin parin varuskunnan lakkauttamisesta, puolustusvoimien koko kehittämismallista. Vuoden 2007 laki puolustusvoimista on osoittautunut strategisen suunnitteluun liittyvän päätöksenteon osalta sekavaksi.

Dosentti ja aiempi valtiosihteerin Volanen esitteli näkökantonsa 4. helmikuuta Pohjois-Savon Maanpuolustusyhdistyksen täydennyskoulutusseminaarissa numero kuusi. Hän kehotti kaikkia suomalaisia ja erityisesti maanpuolustusväkeä keskustelemaan tärkeistä turvallisuuspoliittisista ratkaisuista.

Kritiikkiä strategiasta

Volanen kritisoi hänen mielestään selkeän YETT

2006 -mallin (Yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen strategia) korvaamista Yhteiskunnan turvallisuusstrategia 2010:llä.

- Puolustusmäärärahat ovat lamasta huolimatta kasvaneet reippaasti, ja nyt pitäisi muun muassa miettiä, valitaanko selkeästi korkean teknologian kehittämislinja, perinteisen aluepuolustuksen linja vai sekä-että.

Poliittinen selontekojärjestelmä ei toimi ja uusittu strateginen suunnittelumalli on monimutkainen ja sekava. Lisäksi meillä ei ole riippumattonta tahoa, joka voisi arvioida puolustusvoimien kehitystä. Ongelmia on siis jo nähtävissä, Volanen huomautti.

Volanen myös muistutti, että Suomessa on aina oltava valmius tarvittaessa nostaa perinteistä puolustuskykyä. Perinteisen varautumisen lisäksi meidän pitää entistä enemmän varautua myös verkottumisen tuomiin lisäriskeihin, jotka liittyvät ihmisen toimintaan, luonnonmullistuksiin ja teknologiaan.

Salpavaellus uusin teemoin

Salpavaellus patikoidaan uusin teemoin kaakonkullmalla viikko juhannuksen jälkeen. Tarjolla on kolme erilaista ja eripituisia reittejä. Kaikista niistä heijastuu viime sotavuosien aikainen suomalainen

luja maanpuolustustahto.

Suomenlahden rannasta Virolahdelta alkava kahden yön yli kestävä Luolareitti valottaa mm. Salpa-aseaman lukuisia luolia ja ruotsalaisten linnoittajien työtä.

Luumäen Kivijärveltä lähtevä yhden yöpymisen sisältävä Kivireitti nimensä mukaisesti pureutuu muun ohessa estekivitöihin. Reitti

Kirkon kriisityöstä Kauhajoen tapahtumien viitekehyksestä puhuivat kirkkoherra Jouko Ala-Prinkkilä (vas.) sekä pastori Markku Orsila.

Kriisin johtaminen puhutti

Täydennyskoulutusseminaarin teemana oli kriisinhallinta eli kriisin johtaminen. Päivään osallistuneet yli 70 henkilöä saivat kuulla monipuolisesti kiinnostavia näkökantoja.

Muina esiintyjinä olivat poliisipäällikkö Kari Heimonen Pohjois-Savo poliisilaitokselta,

everstiluutnantti Kalle Seppälä ja majuri Juhani Sihvonen Maavoimien esikunnasta, kirkkoherra Jouko Ala-Prinkkilä ja pastori Markku Orsila Kauhajoen seurakunnasta sekä ohjelmapäällikkö Timo Säynätkari Yleisradiosta.

Teksti: Jarmo Seppälä
Kuvat: Jukka Nykänen

Kuhmo-Suomusalmi tutuksi

Karjalan lennoston kiltta tekee kaksipäiväisen historiamatkan Suomussalmen ja Kuhmon taistelualueille syyskuussa. Matkalla yövytään Ämmänsaarella.

Killan puheenjohtaja Esa Kainulainen kertoo, että matka on kohdennettu maanpuolustuväelle yleisesti.

Lisätietoja antaa Heikki Lahtela puh.040 5895701 tai sähköposti heikki.lahtela@pp.inet.fi.

piipahtaa myös Ukko-Pekka Svinhufvudin kotimuseossa. Miehikkälän keskustaajamassa pyörähtävän yhden päivän Kyläkerroksen varteen osuvat niin Salpalinja-museo kuin Pioneerimuseokin.

Lisätietoja:
www.salpavaellus.net

Iisalmelaiselle majuri res. **Heikki Sinnemaalle** luovutettiin Bundeswehrin hopeinen ansioristi, kun Kauhavan, Iisalmen ja Kuopion alueiden reserviläisedustajat vahvistettuna kauhavalaisilla partiolaisilla vierailivat helmikuussa jälleen Jääkäripataljoona 27:n koulutuspaikoilla Hohenlockstedtissa, Saksassa.

Vesitornimuseolla tapahtumassa alusti tohtori **Agilolf Kesselring** JP 27:n historiasta nimikkeellä ”Keisarin suomalainen Legioona”. Tohtori Kesselring käsitteli Legioonan historiikin partiolaisten saapumisesta aina Suomeen paluuseen saakka.

Alustuksessa perehdyttiin mm. suomalaisen joukon sosiaaliseen taustaan saksalaisten näkökulmasta.

Kesselring on Luftwaffen sotamarsalkan pojanpoika ja työskentelee tutkijana Helsingin Yliopistossa.

Prikaatikenraali **Asko Kilpinen** alusti aiheesta ”Ne 600, jotka eivät tulleet pääjoukon mukana Suomeen”. Suurin Saksaan jäänyt joukko oli eri sairauksiin kuolleet jääkärit, seuraavaksi kaatuneet ja haavoittumisiin menehtyneet. Vain pieni osa jäi pysyvästi Saksaan. Valtaosa tuosta 600 jääkäristä tuli Suomeen ja taisteli molemmissa sodissa.

”Saksan jääkärit”, kuten heitä Pohjanmaalla kutsuttiin, olivat kokonaisuutena joukko, joka vaikutti Suomen armeijan lisäksi myös vahvasti talouselämän ja politiikan eri aloilla.

Tilaisuuden lopuksi kauhavalainen majuri res. **Jukka Peura** luovutti Vesitornimuseon johtajalle **Achim Jabuschille** reserviupseerien leijonakilven.

Hohenlockstedtin kunnan tarjoaman lounaan jälkeen

Majuri res. Heikki Sinnemaa (kuvassa kesk. suomalaisessa maastopuvussa) sai Bundeswehrin hopeisen ansioristin.

Bundeswehrin ansioristi Heikki Sinnemaalle

siirryttiin Finnische Alleen varrella sijaitsevan Jääkärimuistomerkin luo. Samalla alueella on sekä ensimmäisen että toisen maailmansodan saksalaiset muistomerkit.

Reserviläiset kunniaosastona

Kunniaosastona on jo pitkään toiminut suomalais-saksalainen reserviläisosasto, aluksi yhdesä Bundeswehrin sotilaiden kanssa. Tänä vuonna osastoa komensi majuri res. **Heikki Sinnemaa**.

Tilaisuuden avasi Hohenlockstedin pormestari **Bernhard Diedrichsen** toivottaen kutsuvieraat ja muun juhlaväen tervetulleiksi Finnentagiin, Suomi-päivään, jolla on jo pitkät perinteet. Hammelburgin jalkaväkikoulun v.t. komenja eversti **Uhrig** toi terveiset sekä

suoran yhteyden tämän päivän jääkäreihin. Hampurin pääkonsuli **Erja Tikka** toi esille suomalais-saksalaisen yhteistyön kansalaisten tasolla Hampurin alueella.

Prikaatikenraali Kilpinen totesi puheessaan, että hän on osallistunut näihin juhlisiin noin 20 kertaa. Tavallinen sää on ollut Soldatenwetter eli räntä- tai vesisadetta, kova Pohjanmeren kostea tuuli ja hyytävän kylmä. Nyt vuonna 2011 nautimme Kaiserwettertilanteesta, jolloin on aurinkoa, lämpöä ja lempeä tuuli.

Prikaatikenraali Kilpinen luovutti everstiluutnantti res., JP 27:n Saksan-yhdysupseerin **Mark Aretzin** avustamana Vapaussodan perinneliiton myöntämät Siniset Ristit eversti a.D. **Winfried Roddelle**, pormestari Bernhard Dietrich-

senille ja everstiluutnantti d.R. **Burkhard Jäkelille**.

Sinnemaalle hopeinen ansioristi

Eversti Uhrig luovutti Heikki Sinnemaalle toisena suomalaisena reserviupseerina Bundeswehrin hopeisen ansioristin. Kunniakirjan allekirjoittaja on puolustusministeri Karl-Theodor zu Guttenberg.

Muistomerkeille laskettiin seppeleet, ja ulkotilaisuus päättyi kummankin maan kansallishymneihin. Läheisellä juhlahallilla nautittiin saksalaisittain Kaffee und Kuchen. Ilalla vietettiin saksalais-suomalainen Kameradschaftabend kasarmeilla.

Teksti: *Jukka Peura*
Kuvat: *Jochim Seunemann*

Antti Tuisku ja J.Ryhänen tattaossa

Syyskuussa starttaava puolustusvoimien TATTOO 2011 -kiertue rakentaa ohjelmistollaan ja solistivalinnoillaan siltaa sukupolvien välille. Kuuden sotilassoittokunnan ja Grex Musicus -kuoron solisteina kuullaan **Antti Tuiskua** ja oopperabasso **Jaakko Ryhästä**. Kolmantena solistina on Suomen Euroviisusta tuttu lupaus **Saara Aalto**.

Puolustusvoimien tattoo vierailee kuudella paikkakunnalla. Kuopio ei tänä vuonna lukeudu kiertuekautunkin. Lähin tattaopaikkakunta on Jyväskylä (Synergia-Arena), missä se esiintyy keskiviikkona 8.syyskuuta.

Kaikelle yleisölle avoimien iltanäytösten lisäksi paikallisille koululaisille järjestetään iltapäivänäytöksiä.

Sotilasmusiikkishow tarjoilee särmikästä kuvio-marssia sekä monipuolisesti viihdemusiikkia ja klassisempia säveliä.

Lipun hinta on 20 euroa.

Ilmavoimat palkitsi Rissalan miehiään

Ilmavoimat palkitsi 93. vuosipäivänsä yhteydessä ansioituneita henkilöitä ja organisaatioita perinteisillä kiertävillä muistopalkinnoilla sekä Ilmavoimien Kotka-levykkeillä.

Viesti- ja tutka-alan henkilöstölle myönnettävän O.F.E.M.A -maljan sai kapteeni **Jari Vehviläinen** Karjalan Lennostosta. Lennoston Viestiteknikkakeskuksessa teknisen osaston johtajana työskentelevä Vehviläinen on tutka-alan kouluttajana, laitteiden vastuunalaisena hoitajana ja esimiehenä saavuttanut korvaamattoman ammattitaidon tason sekä korkean arvostuksen.

Lentoturvallisuutta edistävän teon johdosta myönnettävällä Paavo Janhusen muistomaljalla palkittiin ylikersantti **Timo Aarnio** Lentokonehuoltoaliupseerina työskentelevä Aarnio havaitsi tammikuussa 2010 tavanomaista välitarkastusta suorittaessaan vaurion Hornet-koneessa ja esti sen laajentumisen sekä lentoturvallisuuden vaarantumisen.

Vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeneiden naisten määrä kasvussa

Naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen haki tänä vuonna yhteensä 682 naista. Viimeksi hakijoita oli enemmän vuonna 1997, jolloin hakemuksia jätettiin 705 kappaletta.

Kainuu on edelleen hakijoiden tavoitelluin palvelusmaakunta. Eniten hakijoita oli viime vuoden tapaan Kainuun Prikaatiin, jonne haki tänä vuonna 99 naista. Edellisenä

vuotena hakijoita oli 71. Seuraavaksi suosituimmat olivat Karjalan Prikaati 73 (63), Porin Prikaati 72 (52) ja Kaartin Jääkärirykmentti 63 (44). Hakijamäärät lisääntyivät viime vuoteen verrattuna lähes kaikkiin joukko-osastoihin.

Alueellisesti hakijoita oli eniten Helsingissä 97 (77), Varsinais-Suomessa 73 (59) ja Pirkanmaalla 64 (60). Pohjois-

Savossa hakioiden määrä on ollut edellisvuosien tasolla.

Huhtikuussa aluetoimistoissa pidettävissä valintatilaisuuksissa naiset määrätään palvelukseen pääsääntöisesti vuoden 2012 tammi- tai heinäkuun saapumiseriin. Osa hakijoista voidaan sijoittaa myös tämän vuoden heinäkuun saapumiseriään. Seuraava haku naisten vapaaehtoiseen asepalveluk-

seen päättyy 1.3.2012.

Erikoisjoukkoihin naiset voivat hakea kunkin joukon oimien ohjeiden mukaisesti. Hakemukset on kuitenkin toimitettava aluetoimistoon hakuajakaan mennessä.

Reserviin on koulutettu kaikkiaan noin 4900 naista. Viime vuosina noin 70 % heistä on saanut johtajakoulutuksen.

SANDELS JOTOS 2011

28.-29.5.2011

YLÄ-SAVOSSA

Sandels Jotos 2011 järjestetään Ylä-Savossa 28.-29.5.2011. Jotoksen järjestäjinä toimivat Iisalmen Reserviupseerikerho ry ja Iisalmen Reserviläiset ry. Kilpailun johtajana toimii Jouko Koivunen.

Yleistä

Kilpailuun osallistuminen ei edellytä maanpuolustusjärjestön jäsenyyttä. Jotos alkaa lauantaiamuna ja päättyy sunnuntaina iltapäivällä. Matkaa reitille kertyy noin 25 km.

Paikka

Iisalmen seutu.

Sarjat

Sandels Jotos 2011 jakautuu kahteen sarjaan: Yleinen, ns. Sandels sarja sekä kilpasarja, ns. Döbeln sarja. Molemmat toteutetaan perinteisen Sandels Jotoksen säännöin 3-5 hengen partioin. Döbeln sarjassa on lisäksi vaikeusastetta.

Jotosreitti ja tehtävät

Jotosreitti sisältää suunnistusta, ammuntaa sekä erilaisia rastitehtäviä, jotka mittaavat sotilaallisten taitojen lisäksi yleishyödyllisiä tietoja ja taitoja.

Ilmoittautuminen ja osallistumismaksu

Ennakoilmoittautumisen määräaika on 2.5.2011. Ilmoittautuminen tapahtuu ensisijaisesti sähköisesti osoitteessa www.rul.fi/iisalmi. Ilmoittautuminen on mahdollista 1.3.2011 alkaen. Ilmoittautumisessa on mainittava sarja, partion joukkue nimi, jäsenten nimet, henkilötunnukset ja mahdolliset sotilasarvot sekä partion sähköpostiosoite ennako-ohjeen lähettämistä varten.

Osallistumismaksut vuonna 2011 ovat:

- Sandels sarja ja Döbeln sarja: 50 EUR/hlö, sisältäen em. lisäksi telttamajoituksen, välipalan lähtöalueella, lämpimän ruoan yöpymisalueella ja maalissa sekä aamupalan toisen kilpailupäivän aamuna.

- alennettu maksu 35 EUR/hlö opiskelijat, työttömät ja alle 20-vuotiaat.

Vakuutus

Kilpailijoilla on oltava ampumaturvan kattava vakuutus. Vakuutus tarkastetaan ennen kilpailua.

Tiedustelut

Jouko Koivunen +358 44 526 3057/
jouko.koivunen@pp1.inet.fi

Mikko Laajalahti +358 44 700 5208/
mikko.laajalahti@suonentieto.fi

Tervetuloa Sandels Jotokselle Iisalmeen!

*Iisalmen Reserviupseerikerho ry
Iisalmen Reserviläiset ry*

Perinne kivääriammunnan piirimestaruudesta kilpailtiin tänä keväänä Mikkelissä. Ampumaetäisyyksiä ol 150 m ja 300 metriä. Iisalmen Jari Pihlainen laukoi kuuman sarjan ykköseksi.

Pihlainen päihitti Turkian perinne kiväärikisassa

Perinne kiväärissä kilpailtiin 150m ja 300m matkoilla Mikkelissä, Kyrönpellon ampumaradalla, lauantaina 9.4.2011 keväisissä olosuhteissa, tosin voimakkaan pohjoistuulen puhaltaessa.

Kaikkiaan paikalla oli kolmissenkymmentä ampujaa, koska samalla kertaa ammuttiin myös suur-Savon reserviläispiirin perinne kiväärin piirimestaruuksista. Pohjois-Savon res.piirin alueelta paikalla oli 15 miestä, joista 14 oli Leppävirralta ja yksi Iisalimesta.

Mikkelin reserviläiset olivat taas hilanneet paikalle soppatykin ja hernekeitto oli maukasta. Jällkiruokana oli kahvia, pannaria ja mansikkahilloa. Siis oikein onnistunut reserviläis-

tapahtuma.

Tulokset

Tulokset perinne kiväärin 300m kilpailusta (15+15 lks, makuu-asento):

Sarja H:

1) Jari Pihlainen (Iisalmi) 229. 2) Esa Turkia, 224. 3) Jari Wäistö, 216. 4) Petri Pulliainen, 187. 5) Pekka Rummukainen, 162. 6) Pasi Pulliainen, 158. 7) Antti Laitinen, 106.

Sarja H50:

1) Kari Vepsäläinen, 205. 2) Seppo Koponen, 187. 3) Jari Makkonen, 99.

Sarja H60:

1) Osmo Pulliainen, 187. 2) Jouko Niskanen, 183. 3) Simo Turkia, 137. 4) Pertti Lattu .

Tulokset perinne kiväärin 150 metrin kilpailusta (10+10+10 lks, 3-asentokilpailu)

Sarja H:

1) Jari Wäistö, 268. 2) Jari Pihlainen (Iisalmi), 248. 3) Esa Turkia, 242. 4) Pasi Pulliainen, 221. 5) Joonas Aholainen, 209. 6) Petri Pulliainen, 207. 7) Pekka Rummukainen, 204. 8) Antti Laitinen, 190.

Sarja H50:

1) Kari Vepsäläinen, 243. 2) Seppo Koponen, 230. 3) Jari Makkonen, 204.

Sarja H60:

1) Osmo Pulliainen, 235. 2) Jouko Niskanen, 213. 3) Simo Turkia, 209. 4) Pertti Lattu, 147.

Teksti ja kuva:
Kari Voutilainen

Maavoimat Jyväskylän komentoon

Maavoimien Materiaalilaitoksen johtaja, kenraalimajuri **Raimo Jyväsjärvi** määrätään maavoimien komentajaksi 1. heinäkuuta 2011 lukien. Jyväsjärvi seuraa tehtävässään reserviin siirtyvää kenraaliluutnantti **Ilkka Asparaa**.

Maavoimien Materiaalilaitoksen johtaja, kenraalimajuri Raimo Jyväsjärvi on aikaisemmin toiminut muun muassa suunnittelupäällikkönä ja apulaisosastopäällikkönä maavoimaosastolla Pääesikunnassa, apulaismomentajana Keskisessä prikaatissa KFOR-operaatioissa Kosovossa sekä Tykistöprikaatin komentajana. Kenraalimajuriksi hänet ylennettiin vuonna 2009.

Puolustusvoimien logistiikkapäällikkö, prikaatikenraali **Kyösti Halonen** määrätään Maavoimien Materiaalilaitoksen johtajaksi 1.7.2011 lukien. Hän on aikaisemmin toiminut mm. Pääesikunnassa erityistehtävässä logistiikkaosastolla ja johtamisjärjestelmäosaston päällikkönä, monikansallisen Keskisen taisteluosaston komentajana KFOR-operaatioissa Kosovossa,

Panssariprikaatin komentajana ja Urheilukoulun johtajana Hämeen Rykmentissä. Prikaatikenraaliksi hänet ylennettiin vuonna 2007.

Ilmavoimien esikuntapäällikkö, prikaatikenraali **Lauri Puranen** määrätään logistiikkaosaston päälliköksi Pääesikuntaan 1.7.2011 lukien.

Hän on aikaisemmin toiminut Pääesikunnassa joh-tamisjärjestelmäosaston päällikkönä, maavoimien ilmoitusosaston päällikkönä ja vanhempana osastoiesupseerina operatiivisella osastolla ja Lapin Lennoston komentajana. Prikaatikenraaliksi hänet ylennettiin vuonna 2008.

Puolustusvoimien johtamisjärjestelmäpäällikkö, prikaatikenraali **Kari Salmi** määrätään Ilmavoimien esikuntapäälliköksi 1.7.2011 lukien. Aikaisemmin hän on muun muassa toiminut Ilmasotakoulun johtajana sekä osastopäällikkönä Ilmavoimien esikunnassa. Prikaatikenraaliksi hänet ylennettiin 2008.

Pääesikunnassa erityistehtävässä palveleva insinööri-kenraalimajuri **Jukka Juusti**

nimitetään puolustusvoimien pääinsinööriin virkaan ajaksi 1.6.2011-31.5.2015 sekä määrätään puolustusvoimien sotatalouspäälliköksi 1.7.2011 lukien. Hän on aikaisemmin toiminut Euroopan Puolustusviraston materiaalijohtajana Brysselissä ja Pääesikunnassa sotavarustepäällikkönä. Insinöörikenraalimajuriksi hänet on ylennetty vuonna 2010.

Länsi-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri **Juhani Kääriäinen** nimitetään kenraalin virkaan ajaksi 1.7.2011-29.2.2012. Kenraalimajuriksi hänet ylennettiin vuonna 2009.

Maanpuolustuskorkeakoulun rehtori, kenraalimajuri **Vesa Tynkkynen** nimitetään kenraalin virkaan ajaksi 1.8.2011-31.8.2014. Hän jatkaa nykyisessä tehtävässään. Kenraalimajuriksi hänet ylennettiin vuonna 2009.

Maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri **Juha-Pekka Liikola** nimitetään kenraalin virkaan ajaksi 1.8.2011-31.10.2014. Hän jatkaa nykyisessä tehtävässään. Kenraalimajuriksi hänet ylennettiin vuonna 2010.